

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Γιώργος Ζιόβας

Αρρώστησα στην πόλη κι ήρθα στο βουνό ν' αναστηθώ

Θέριζε η λοιμική
τυφλό το πλήθος προσκυνούσε τους αφέντες
πετούσαν γέροντες κι ανάπηρους στους λάκκους
οι αργυραμοιβοί κι οι τοκογλύφοι πλούτιζαν ξανά
φυλάγονταν και περιμέναν οι δειλοί
ραβδούχοι είχαν κλείσει όλες τις εξόδους

Δω πάνω πάντα ανέβαιναν κυνηγημένοι κι ανυπόταχτοι
ο αέρας είναι αψύς και καθαρός
ο λύκος είναι λύκος κι ο γκρεμός γκρεμός
σιγά σιγά έφτασαν κι άλλοι
κατάκοποι απ' τις ήττες και τις διαψεύσεις
με μian απόφαση όμως: να ορίσουμε τις τύχες μας
να πούμε μια ιστορία που θα σμίγει
μύθους παλιούς και νέες εφόδους·
ζωή δεν είναι να περάσεις
χωρίς νά 'χεις ανάψει μια φωτιά

Στην πόλη πάλι γύρισα με τους συντρόφους μου να την ελευθερώσω

12/04/2020

